

"No m'interessa Buades"

Santi Ferrer
(Eivissa, 1971),
economista,
és el diputat per
Formentera, elegit
per la Coordinadora
d'Organitzacions
Progressistes (COP).
Juntament amb el
Pacte d'Eivissa liderat
per Pilar Costa,
la COP permeté la
majoria progressista
al Consell Pitiús i ajudà
a aconseguir la majoria
del Pacte de Progrés
al Parlament
de les Illes Balears.

Què és la COP?
—Bàsicament és un moviment d'àmplia base que pretenia, com ho hem aconseguit, tenir una representació efectiva en el Consell d'Eivissa i Formentera i a Balears per poder fer presents les necessitats i reivindicacions de Formentera.

—Què canvià el 1999 respecte a l'anterior legislatura perquè el diputat progressista, vostè, sortís elegit?

—Era una qüestió d'organització electoral. En el moment en què les forces d'esquerra es presenten juntes, està claríssim que hi ha una concentració de vot. D'una banda no hi havia alternativa i per l'altra es creà una gran il·lusió. A l'esquerra sempre la destrossa la manca d'il·lusió. Davant el desastre de la dreta, per les bregues entre els escindits del PP, l'anomenat Grup Independent de Formentera, i el mateix PP, a més de la manca d'alternativa, la base majoritària de l'esquerra, que és el PSIB, més EU, Els Verds i els independents, aconseguiren crear la COP, que donà la cobertura per sentir-se representada una gran majoria progressista. Els resultats del 1999 foren els més amples que s'han produït mai a Formentera.

—Vostè accepta el caràcter, d'alguna manera, de símbol del canvi polític que es va produir a les Balears el 1999? Ja sap que sempre es diu que el diputat de Formentera és clau per formar majories.

—No. És una exageració. Nosaltres no volem ser símbol de res. Nosaltres som els més petits. En les famílies sempre es mostra el més petit, és el que més gràcia fa. Nosaltres som petits però els problemes que patim, encara que a escala diferent, no ho són gens, petits.

—En qualsevol cas la seva elecció és fonamental el 1999 per capgirar la majoria política pitiüsa i balear.

—Sens dubte és important. El que passà el 1999 és que fórem essencials per a crear la majoria en el Consell d'Eivissa i Formentera i ajudàrem a la balear. Això ens permet no només estar en una majoria, que anteriorment el diputat formeterenc ja s'hi havia trobat, sinó tenir una capacitat de mostrar les nostres reivindicacions i que ens facin cas.

—Creu que els problemes de Formentera es van resolent?

—Sí, si bé és cert que les administracions són lentes. Més ràpida la del Consell i més lenta la del Govern perquè és molt més gran. Però sí que es van canviant coses.

—Els seus companys de majoria entenen de veritat el que significa ésser formeterenc?

—Home, ho van entenent, però no és fàcil. Normalment l'única imatge que en tenen és que és un lloc molt polític, però el fet de ser tan petit i polític no significa que els problemes siguin petits, al contrari: són de petita escala, però importants per causa de la insularitat.

—El balanç que fa vostè per a Formentera de les majories que governen el Consell de les Pitiüses i Balears d'ençà fa dos anys, és, doncs, positiu?

—Sí, si es compara amb el Govern Matas les coses han canviat moltíssim. A pesar de la lentitud de l'administració, de la precarietat econòmica de la nostra autonomia... a pesar de tot, les coses van canviant, i a millor, per a Formentera. Però potser que l'avenç més important que hem aconseguit la COP és canviar el victimisme tradicional de Formentera per una actitud

"Aquests dos anys, potser el fonamental que hem aconseguit és canviar la percepció de les persones amb responsabilitat cap a Formentera."

en positiu: explicant què volem i per què ho volem. No volem almoines, sinó posar-hi solucions. Els grans problemes com sanitat i greus problemes derivats de la insularitat es van solucionar, gràcies a la feina tant de l'Ajuntament, del Consell i el Govern balear. Potser el pas fonamental que hem aconseguit és canviar la percepció de les persones amb responsabilitat cap a Formentera.

—Com veu vostè la crisi que ha afectat aquest estiu el Pacte de Progrés?

—No és fàcil per a UM governar una institució potent com és el Consell de Mallorca. Crec que la impossibilitat d'assolir el que vol UM és en bona part el que explica el que ha passat.

—Com analitza la Llei de Consells?

—És una bona eina per a totes i cadascuna de les illes. De tota manera, és cert que no tenia la mateixa urgència per a cada territori insular. Qui més la demanava era Mallorca. Però pens que és bona per a tots. Aquesta Llei, amb el Reglament de cada consell, és com una mena de *constitució*

de cada illa. Seria excessiu demanar resultats a allò que només fa uns mesos que s'ha aprovat.

—Valori el Pacte de Progrés en general, no des del punt de vista de la gestió, sinó políticament

—El temps juga al nostre favor. S'equivocquen els que pensen que l'objectiu era llevar la dreta del poder per ocupar-lo i prou. Aquesta comunitat autònoma havia arribat a un punt de col·lapse. El PP s'havia demostrat incapaç de canviar. Les necessitats eren moltes en molts terrenys i el PP no actuava de cap manera. Es va arribar a un punt que era imprescindible canviar de polítiques. Totes. Això va fer que tots els membres del Pacte entenguéssim que no hi havia alternativa. Així de senzill. No temem alternativa. Havíem de fer el Pacte. És clar, era complicadíssim atesa la diversitat. Per això va ser necessari fer grans equilibris.

—Com veu el PP d'aquests dos anys?

—Tingueren i tenen molt mal perdre. Basta veure que utilitzen cons-

tantment el Govern espanyol contra el Pacte. No han entès el que passà el 1999. No han volgut reconèixer que hagin fet res malament ni que hagin de canviar res. Tot és un *fort i no et moguis* i fins que rebenti...

—Parlem de futur. A Eivissa és probable que Els Verds no participin en el pacte preelectoral. Això sembla a priori bastant dolent per als interessos electorals de la majoria progressista.

—El pacte ha de tenir present en el seu si el pensament ecologista. Això és del tot indubtable i ningú no ho nega. Ara, no vol dir això que necessiti tenir un segell polític electoral verd determinat.

—Creu per tant que Els Verds de Joan Buades no seran presents en el pacte general a les eleccions?

—He dit el que he dit. I hi afegesc un contrapunt: a Joan Buades li passa com a certs independents, que no es representa més que a si mateix.

—Seria un pacte coix sense Els Verds...

—No m'interessa el que faci Buades. Crec que du el seu partit al desastre i de cada dia hi ha menys gent que se sent representada per aquest partit que fou aglutinador i molt ample. Ara actua amb un sectarisme cec.

—El Pacte pot guanyar sense Els Verds?

—L'ecologisme serà i és present en el Pacte, que és fort. El lideratge de Pilar Costa, d'altra banda, també és fort. Actua amb suficient eficàcia i valentia per demostrar que el Pacte, juntament amb la COP, és l'única alternativa progressista.

—El Pacte, si n'hi ha, per tant, serà diferent.

—És que no hi ha per què pensar que se repetirà igual, el Pacte. Les repeticions no tenen per què sortir bé. De fet, potser no sigui convenient intentar-ho, sinó més aviat cercar nous aires, amb un component verd imprescindible però diferent, per assegurar l'essencial, que és poder oferir un Pacte progressista sòlid que, en conjunció amb la COP, pugui continuar governant Eivissa i Formentera.

Miquel Payeras